

Posudek diplomové práce

„Vliv azylové politiky ČR na integraci žadatelů o azyl do společnosti“

Diplomant: **Radka Vepřková**

Konzultant: JUDr. Monika Forejtová, Ph.D.

Diplomantka Radka Vepřková předložila k posouzení diplomovou práci s názvem „Vliv azylové politiky ČR na integraci žadatelů o azyl do společnosti.“ Svým názvem se práce řadí na pomezí právního rozboru a sociologických úvah. Úvodem třeba konstatovat, že práce je koncipována do podoby samostatných „bloků“ - právních úvah a popisů, mezi nimiž činí diplomantka spojenci v podobě českého a unijního práva.

Práce je rozdělena do sedmi neoznačených kapitol spolu s povinnými součástmi diplomových prací, jimiž jsou úvod a závěr, resumé, seznam použité literatury, a obsah. Práce je bez příloh.

Diplomantka se ve stručném úvodu zabývá vysvětlením základních pojmů v oblasti azylové politiky, významem a velice stručným vysvětlením potřeby a historické opodstatněnosti azylu jako institutu mezinárodní ochrany jedince a zabývá se podstatou azylového práva v evropském prostoru. Jak je již v teorii mezinárodního práva patrné, řada ze stěžejních pojmů není v mezinárodním právu definována (podobně např. u pojmu „menšina“, „národnostní menšina“ atp.). Tak je tomu i v případě pojmu „azyl“, který bývá často v praxi zaměňován s institutem uprchlictví, na což diplomantka správně poukazuje. Diplomantka se věnuje velmi stručně i problematice zákazu diskriminace v azylové politice. Následuje obsáhlejší partie nazvaná Současná platná právní úprava azylu v EU, kde diplomantka uvádí a stručně rekapituluje obsah významných směrnic a nařízení, které upravují proces azylového řízení v EU. Velmi nestandardně nazývá směrnici Rady 2005/85/ES jako tzv. procesuální směrnici, což není

zcela správný termín. Správně diplomantka rozebírá kupř. Směrnice Rady 2003/9/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, či nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 439/2010 ze dne 19. května 2010 o zřízení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu. Je tudíž nezbytné v práci vyzdvihnout dostatečně širokou znalost relevantní unijní legislativy ze strany diplomantky. Současnou platnou právní úpravu azylu a řízení o udělení azylu rozpracovává diplomantka ve třech částech své práce (opět bez označení kapitol) a rozebírá subjekty řízení, včetně vlivu nevládních organizací, poraden pro uprchlíky či religionistických organizací, které se podporou uprchlíků přímo zabývají. Zde je patrné, že diplomantka čerpala především z internetových zdrojů. Přehled podstatné judikatury v oblasti azylu je překvapivě uveden pouze na 3 stranách textu (sic!), což je pro význam institutu azylu velmi málo. Tato kapitola je nezvykle stručná, diplomantka čerpá především z publikace prof. Karla Klímy, následně zřejmě z webu Ústavního soudu ČR, vybrané judikáty spíše glosuje, než rozebírá jejich význam pro azylovou politiku, v judikatuře Soudního dvora EU zmiňuje jen dvě rozhodnutí, a to ve věci Mary Carpenter a Van Duyen a zcela pomíjí novou judikaturu jako např. rozhodnutí ve věci C-411/10 a C-493/10 - rozsudek Soudního dvora Evropské unie (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2011 - N. S. proti Secretary of State for the Home Department et M. E. a další, nebo rozsudek ve věci C-69/10 - rozsudek Soudního dvora Evropské unie Brahim Samba Diouf proti Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration. Jedná se o novější judikaturu, kterou diplomantka bohužel k tíži práce zcela pominula.

V poslední kapitole diplomantka předestírá své úvahy o zařazení azylantů do společnosti. Samotný název kapitoly zní poněkud nešťastně, neboť je předem jasné, že azylová politika přímo předurčuje, jakým způsobem bude azylant a jeho rodina později začleňována do společnosti hostitelské země. Proto se zdá být tato kapitola do jisté míry až nadbytečná.

Celkově lze konstatovat, že práce není správně strukturována, má charakter výkladové brožury s hesly, která jsou stručně v jednom až dvou odstavcích vysvětlována. Práce tak ztrácí

odborný právní charakter. Diplomantka užívá nadměru odborných termínů – agregace, bazální, deskripce atp. avšak v celkovém kontextu práce se tato terminologie jeví jako nevhodně volená.

Je zcela zřejmé, že se diplomantka před sepsáním předkládané diplomové práce s materií seznámila, neboť odkazuje i na řadu mimoprávních dokumentů, které mají pro pochopení a výklad stávajících standardů v azylové politice (jako jedné ze společných politik EU) své místo (viz např. tiskové zprávy Evropské rady, či důvodové zprávy atp.)

Celkově je patrné, že diplomantka vložila do práce značné, třebaže časově koncentrované úsilí, odvinuté od jejího lidského zájmu o tuto velice nesnadnou část platného práva, což je nutno vnímat jedinečně pozitivně.

Pokud jde o ústní obhajobu, je namístě blíže vysvětlit význam rozhodnutí Ocalan - věc C-229/05 - rozsudek Soudního dvora ze dne 18. ledna 2007: Osman Ocalan, jménem Kurdistan Workers' Party (PKK) a Serif Vanly, jménem Kurdistan National Congress (KNK) proti Radě E.

Má-li být hodnocena formální stránka práce, třeba konstatovat, že odkazová technika je relativně dostatečná, úprava s výtkami shora uvedenými méně vyhovující, po formálně gramatické stránce je práce až na drobné překlepy, nesprávné užívání malých a velkých písmen vyhovující.

Ze shora uvedených důvodů a s přihlédnutím ke shora uvedeným připomínkám doporučuji tuto diplomovou práci k její ústní obhajobě s tím, že jí hodnotím jako dobrou až velmi dobrou.

Dle ověření systémem pro odhalování plagiátů THESS.CZ vykazuje práce 0% shodu s jinou prací.

V Plzni dne 4.5.2012

JUDr. Monika Forejtová, Ph.D.

